

Persona a persona

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats germans:

Hi ha una manera d'anunciar l'Evangeli que és fonamental: aquella que es fa persona a persona, portant la Bona Nova a les persones amb què cadascú tracta. Així es va difondre el cristianisme en els primers temps, quan l'alegria de creure en Crist i de viure com a homes nous s'anà contagiant entre la gent d'aquell decadent imperi romà. Segons el parer de molts historiadors, va ser el testimoni dels cristians en la vida quotidiana el que mogué molta gent a acceptar la fe en Jesucrist.

El papa Francesc ha dedicat diversos números de l'exhortació *Evangelii gaudium* a parlar d'aquesta manera de predicació informal de l'Evangeli que es realitza de persona a persona (núms. 127-129). Aquest anunci es pot adreçar tant a persones conegudes com desconegudes. Qui ha acollit Jesucrist com a bona notícia sent la necessitat de comunicar aquesta alegria primerament als més propers: la pròpia família, els amics, els veïns. Però també es pot anunciar Crist a altra gent amb qui tenim contacte i amb qui podem compartir aquesta fe que ens il·lumina i ens omple d'esperança. Evidentment, tot això s'ha de fer amb un respecte exquisit envers l'altra persona i la seva llibertat, actuant sempre de manera amable.

Diu el Papa, a més, que la primera cosa és sempre el diàleg personal, en què es comparteixen les esperances i l'alegria de l'altre. Només després d'aquesta conversa, es pot presentar la Paraula i fer l'anunci fonamental: que Déu ens estima personalment i que ens ho ha mostrat fent-se home i oferint-nos el seu amor i amistat. Aquest anunci solament es pot realitzar amb una gran humilitat, sabent que el missatge que transmetem ens supera del tot. De vegades es fa de manera directa, parlant amb l'al-

tra persona, però moltes vegades es fa a través del testimoni personal. L'anunci de l'Evangeli es fa de moltes maneres, de vegades a partir d'una paraula de la Sagrada Escriptura, però d'altres amb un gest o una actitud o a través d'un signe. De diverses formes, l'Esperit Sant pot fer sentir a l'altra persona que Déu li parla i omplir-la del goig que suposa acollir aquesta Paraula. Per acabar, cal subratllar que l'anunci persona a persona ha d'anar sempre acompanyat per la pregària, perquè la conversió del cor no és obra nostra sinó de Déu. Si sembla oportú, és bo que la nostra trobada i diàleg amb l'altre acabi amb una pregària que situï l'interlocutor a la presència de Déu.

Aquest mode d'anunci de l'Evangeli no queda reservat als ministres ordenats, sinó que implica tothom. «Ser deixeble és tenir la disposició permanent de portar a altres l'amor de Jesús i això es produeix espontàniament en qualsevol lloc: al carrer, a la plaça, en el treball, en un camí» (EG 127). La renovació missionera de l'Església només serà possible si cada cristià es compromet a portar l'Evangeli a les persones amb qui es relaciona.

